

2. एष vgl. noch अत्रेष, स्वेष.
 एषणा 4) a) (Nachträge) als समिति bei den Ġaina HEM. JOGAÇ. 1, 26.
 34. 37.
 एषितव्य (Nachträge) PAT. a. a. O. 1, 56, a.
 एष्य (Nachträge) ist richtig; vgl. गम्य 8) und SÜRJAŚ. 3, 46, 7, 3. un-
 bestimmt ob एष्य oder ऐष्य 4, 8, 9, 17.
 ऐकगविक adj. nur eine Kuh habend PAT. a. a. O. 5, 52, a.
 ऐकार्थ्य nom. abstr. zu 2. ऐकार्थ 2) 3) ebend. 2, 368, a.
 ऐक्य n. Summe SÜRJAŚ. 2, 41, 5, 17.
 ऐडविड (°बिड gedr.) metron. von इडविड PAT. a. a. O. 4, 54, a. —
 Vgl. Nachträge.
 ऐणीकीय adj. ebend. 4, 75, b.
 ऐन zu streichen, die richtige Lesart ऐल hat ed. Bomb.
 ऐन्द्रियक KARAKA 4, 1.
 ऐरावतक n. die Frucht des Airāvata KARAKA 1, 27.
 ऐल 1) pl. MBH. 13, 2126 nach der Lesart der ed. Bomb.
 ऐलबकार, lies 11, 2, 30.
 ऐषुमत adj. (f. ई) PAT. a. a. O. 7, 52, a.
 औन्नस्य, °स्यते denom. ebend. 3, 17, b.
 औड 1) sg. Bez. des Landes Spr. (II) 7562 (Verbesserung für औड).
 औषधि leuchtet Spr. (II) 3225.
 औरु etwa Aufmerksamkeit so v. a. Erweisung derselben, Gefälligkeit,
 officium.
 औचित्य 2) so v. a. Erfahrung Spr. (II) 1492.
 औच्च्य (von उच्च) n. Höhe, Entfernung: eines Planeten Comm. zu
 SÜRJAŚ. 12, 84.
 औञ्जल्य = कान्ति VĀMAṆA 3, 1, 22.
 औडुलोम्या f. zu औडुलोमि PAT. a. a. O. 4, 33, a (औडु°). 34, a.
 औत्क्य n. nom. abstr. von उत्क VOP. in DhĀTUP. 19, 46.
 औत्तरपदिक adj. am hintern Gliede einer Zusammensetzung erschei-
 nend PAT. a. a. O. 1, 136, b. 154, a.
 औत्तरार्धिक adj. ebend. 4, 76, b.
 औत्सुक्य so v. a. Dienstleier Spr. (II) 3662.
 औदमेघ u. s. w.: औदमेघ्यायाङ्कान्ना औदमेघाः । औदमेघ्यानां संघ औद-
 मेघः PAT. a. a. O. 4, 33, a. औदमेघेय ebend.
 औदारिक HEM. JOGAÇ. 1, 23.
 औदार्य Freigebigkeit Spr. (II) 1722. KATHĀŚ. 91, 7.
 औडम्बर 1) a) पुष्पाणि Blüthen eines Fettenbaumes Spr. (II) 7490.
 औद्धत्य Spr. (II) 1239.
 औद्धट m. pl. die Schüler Udbhaṭa's DAÇAR. 2, 56.
 औपकार्या f. = उपकार्या R. ed. Bomb. 4, 13, 9. 70, 12.
 औपकूल adj. am Ufer gelegen PAT. a. a. O. 4, 80, a.
 औपगवीय m. pl. die Schüler des Aupagavi ebend. 4, 60, a.
 औपदेशिक (Nachträge) ebend. 1, 88, b. 181, b.
 औपपाडक KARAKA 4, 3. औपपादक v. l.
 औषशाल adj. an der Halle gelegen PAT. a. a. O. 4, 80, a.
 औषक्षिक ebend. 8, 21, a. 6, 31, b.
 औषाकरणा (von उपाकरणा) adj. die Vorbereitung betreffend ĀPAST. 1, 10, 2.

औषासनिक m. = औषासन 1) Comm. zu ĀÇV. ÇR. 2, 1, 17.
 औषध 1) मांस HEM. JOGAÇ. 2, 43 (उरध die Hdschr.).
 औषधिक m. ein Schlächter von Schafen VJUTP. 96.
 औषधभक्तिक adj. nach dem Essen geschehend u. s. w. KARAKA 1, 13.
 औषर्म्य m. eine best. Personification ŚĪMAVIDH. Br. 4, 2, 5.
 औषुकीय von औषुक PAT. a. a. O. 4, 72, b.
 औषध 1) a) मात्स्य Verz. d. Oxf. H. 43, a, N. 2. — 2) a) हुमौषधम् MĀRK.
 P. 109, 70. — b) औषधकृते ङग्धं मधु als Arznei genossen HEM. JOGAÇ. 3, 39.
 कंसक m. = कंस 1) PAT. a. a. O. 2, 13, a.
 ककुहुम, ed. Bomb. richtiger ककुहुम.
 ककाल vgl. कङ्काल.
 2. कद्व्य, कद्व्या कद्व्या निमातव्या sprichwörtlich PAT. a. a. O. 7, 84,
 a; vgl. die Erklärungen von काल.
 कद्व्यप्रा, so zu lesen und 8, 3, 22 hinzuzufügen.
 कङ्कट vgl. स°.
 कङ्कणा 1) a) eine Jungfrau trägt nur ein कङ्कणा Comm. zu KAP. 4, 10.
 कङ्काल n. Kubebe, Stelzpfiffer (nach NIGH. PR.) RĀĀAN. 12, 82. °क n.
 dass. ebend.
 कञ्चुकीय (Nachträge) Z. 1 lies कञ्चुकिन्त्. कञ्चुक und vgl. VĀMAṆA 5, 2, 61.
 कटजक m. ein Mannsname PAT. a. a. O. 1, 89, b.
 कटभङ्ग 1) TAIK. 3, 3, 57.
 कटशर्करा 1) lies: vermuthlich Zucker aus Saccharum Sara (शर).
 कटीरक Hüfte ÇIÇ. 13, 34.
 कटुक 1) beissend, boshaft Spr. (II) 6286.
 कटुव (von कटु) n. scharfer, beissender Geschmack Spr. (II) 7174.
 कटुभरा f. eine best. Pflanze, = रोहिणी MBH. n. 74.
 कटु, कटुपति häufeln (Anziehen der Erde um die versetzten Pflanzen):
 धान्यम् KṚṢṢĪŚ. 17, 18. Mit घ्रा dass. 17. — Prakritisch aus कर्ष.
 कटुन n. das Anhäufeln KṚṢṢĪŚ. 13, 16, 20.
 कणधूम m. eine best. Kasteiung MĪTṢJA-P. 47. कणाः खण्डितास्तण्डु-
 लतुषास्तस्त्रयो धूमः Comm. zu KĀÇIKH. 16, 2 nach AUFRECHT und MUIR.
 कण्टक vgl. स°.
 कण्ठ 1) a) शकण्ठे पा sich bis zum Halse satt trinken Spr. (II) 793.
 कण्ठ adj. keine Stimme habend, heiser 4913.
 कण्ठाक्ति f. ausdrückliche Erwähnung COMM. zu SÜRJAŚ. 5, 17 (S.
 191, Z. 1).
 कण्ठीर m. eine best. Gemüsepflanze KARAKA 1, 27. = लघुकारवी Kür-
 bis und = पिवळेमूग Phaseolus. — Vgl. गण्ठीर.
 कतिक adj. = कतिभिः क्रीतम् PAT. a. a. O. 5, 10, b.
 कथावशेष VP. 4, 24, 71.
 कथाशरीर adj. dessen Person nur in der Erzählung lebt so v. a. क-
 थावशेष. Davon nom. abstr. °त्व n. VP. 4, 24, 75.
 कथाशेष adj. = कथावशेष VP. 4, 24, 69.
 1. कद् 6) b) num und nonne zu versetzen. Vgl. noch RAĞH. 5, 5. 6.
 6, 35. MĀLAV. 10, 4.
 कदम्ब 1) f) GOLĀDHJ. 8, 42. fgg.
 कदर Z. 4 lies 1, 4, 19 st. 7, 4, 19.
 कदा als indefin. Spr. (II) 5931 wohl fehlerhaft.